

Um at byggja og brenna brýr

Oddagrein

LANDSTYRISAMGONGAN kom í minniluta, tá atkvøtt varð á tingi um uppskot javnaðar floksins um ríkisráttarligu stöðu okkara. Orsøkin: fleiri av samgongumboðunum metu ikki. Tingformaðurin royndi, at útseta málið, men eftir trýsti frá andstöðu við Maritu Petersen, á odda, varð atkvøtt í málinum. Úrslitið varð, at uppskot javnaðar floksins varð samtykt við 14 atkvøðum fyri og 13 imóti.

NÚ kann einsega, at eingin skaði er hendur samgonguni, soleingi ein atkvøðugreiðsla er eftir. Tá skal tað nokk fara at eydnast samgonguni at mæta. Men málið er av stór um prinsipiellum týðningi. Bæði málið sum so og viðgerðin somuleiðis.

TAD má kennast svár t hjá sambandsløgmanni, at hetta málið, sum á sinni fekk hann til at hóttu við nýv ali, nú varð samtykt í Tinginum. Um ikki annað, so vísir tað í hvussu er manglandi disiplin í hansar sambands samgongu. Nú málið hevur fingið so góða uppþakking í andstöðu er tað greitt, at tað verður uppskot javnaðar floksins, ið fer at vísa leiðina, sum fylgt fer at í orða í komandi tíðum. Tjódveldisuppskotið, sum jú miðjar móti loysing sum skjótast, er ov viðgongt og sama er við stöðu sambandsfloksins, har víðurskiftini millum Danmark og Føroyar ikki mugu nertast. Tað verður tí sum ikki einaferð uppskot frá javnaðar flokkinum, sum skal byggja brúgv millum teir ymsu par tannar av tinginum og tann sannroynd, at øll andstöðan her stendur saman, er tekin um, at sett er út í kor tíð.

SO kunnu samgongumenn fella uppskotið við 3. viðgerð. Men teir megna ikki at fella andan í tí og teir sleppa heldur ikki undan at konstatara, at her er eitt mál, sum fær dygga undir tóku í tinginum. Høvdur Fólkalokkur, Sjalvstýri og Fylking ikki havt bundið seg á hond og fót í samgonguskjalinum, hevði uppskotið hjá javnaðar flokkinum helst fingin meginpartin av atkvøðunum í øllum tinginum.

EFTIR okkara tykki spæla sokallaðu sjálvstýris flokkarnir í sambandsamgonguni v andamikid spæl. Orðingin í samgonguskjalinum er eitt tveggjað svør. Har verður sagt, at spurningar millum Danmark og Føroyar kunnu bert viðgerast, um allir flokkar er u samdir. Og vit vita jú, at soleingi lögmaður og formaður sambandsfloksins eitur Edmund Joensen, verður eingin broyting. Vit geva fyrr formanni fólkalokksins rætt, tá hann hartar sínar egnu fyri at liggja undir trýsti frá sambandinum.

TAD prutlar undir samgongulokinum. Sjalvstýris flokkarnir verða heilt skjótt tvingaðir av - av sínum egnu um ikki annað - og móguliga eisini av umstøðunum - til sjálvir at loysa upp fyri knútinum teir hava latið sambandsløgmann binda teir fastar í, nevniliga ikki at mukka um víðurskiftini við Danmark. Tað er Sosialins metan, at henda samgongu v erður ikki gomul, tí sambart politiska fundinum í Havn herfyri vóru ikki vøkur orð søgd um lögmann frá samgongufeløgum.

HVI sjálvstýrisflokkurin hevur forlovað seg so nógv við sambandinum er okkum ein gáta. O g hvi hesir báðir flokkar hava peikað út javnaðar flokkinn og javnaðar fólk sum sínar ringastu fíggindar skilja vit heldur ikki. Men hetta hava teir so gjørt, og spurningurin er, hvussu henda miðvísu ætlan teir fara at roynast í longdini. Neyvan verður javnaðar flokkurin at standa og banka uppá dynnar hjá teimum eftir eitt komandi v al. Soleiðis sum umstøðurnar hava útvíklad seg við tað tí eftir Sosialins tykki vera meira sannlíkt, at vit um ikki so langa tíð fara at fáa eina nýggja samgongu við javnaðar flokkinum og nøkrum av sjálvstýris flokkunum. Góða undirtøkan, sum uppskotið hjá javnaðar flokkinum um ríkisráttarligu stöðu okkara fara, fer helst at gera, at hesin flokkur in eisini í einum komandi landsstýri fer at vera hann, sum byggir brýr. Imedann kunnu samband og sjálvstýri í so halda fram við at brenna sínar brýr av til flest allar aðrar flokkar.

Sosialurin

Lesarabrøv

Er hann nú sannur?

Í Sosialinum nr. 223 týsdag, hevur blaðið samrøðu við Ólav Rasmussen um so-nevnd »Sjalvstýrisblaðið« har hann verður endurgivin fyri at hava sagt:

»...men har var ikki semja millum flokkarnar, fyri at fara undir projektið. Ósemjan tykist stínga so mikið djúpt, at hóast tað eru fleiri, sum taka undir við tiltakinum, so er ikki meiriluti fyri hesum - kreftir eru imóti tí».

Og senni í somu viðtalu, og endurgevi aftur:

»Tú áðanar skjót, at tað mest er persónligt stríð og klandur. Nóg, sum flokkarnir koma við, er einkisigandi fjas».

Sjálvur havi eg tosað við Ólav Rasmussen bert ta einu ferðina um hetta mál. Tá legði hann fram hugskotið um eitt Sjalvstýrisblað, og eg lovaði at bera boðini víðari. Tá varð ikki komið inn á persónligt stríð og klandur. Hann hevur síðani havt samband við onnur í flokkinum, og heldur ikki tey siga seg kenna nakað til hesa orsøkina, uttan at tað kanska kann hava verið, at ilt hevur verið at fingið fólk at standa saman í síni heild. Men lat tað fara.

Uppgáva Ólavs var, at samansjóða henda partin og skapa semju um eitt felags tiltak. Úrslitið er nú greitt. Hetta lat seg ikki gera, og

so fer hann at leita eftir orsøkini til tess, tí deyðin skal altíð hava eina orsøk, og hana fær hann til at vera ósemju millum flokkanna.

Út frá tí, sum mær er kunnugt um hesa blaðsøgu, er størsti meinbogi, sum forðaði hesum »projekti« tann, at tað gjørdist alt ov dýrt. So okkara stöðutakan var tikið við tí fíggjarliga grundarlagnum í huga. Og trygðin var lítil og eingin. Kalkulasjónirnar kennir Ólavur betri enn eg, so tær skal eg ikki koma inn á. Hugskotið aftan fyri hesa roynd er gott, men royndirnar til at fáa tað at bera til, tykjað mær at vera ov fáar, so treystið hevur ivaleyst

bilad. Kanska skuldi Ólavur havt givið sær betri stundir, tosað eitt sindur meira og soleiðis fingið málið at búast.

Sjálvur haldi eg, at tað persónliga agðið og politiska hatríð er ikki so sjónskt og stingur ikki so djúpt longur, sum Ólavur heldur. Heldur vil eg siga, at júst tað eyðkennið í føroyskum politikki er kámað nakað, sum eisini betri er, hóast tað ikki er horvið.

At ikki okkurt einkisigandi fjasid verður at finna millum orðmiklar menn, eigur iki at vera Ólavi ókunnugt.

Edv. Hermansen

Aftursvar til »ein pensionist« í Dimmalætting

Nóg skal man hoyra og lesa um, at tað skal verða ein trupulleiki, at borðini skulu takast niður og setast upp, man ikki hava nóg uppi seg, tí ein ger tað ikki sjálvur, tað ger skúlatænarin. Man tað ikki vera kommunikation teirra millum sum manglar.

Og rúmið har leikutoy v.m. er í plagdu tit at matgera í, um man kann matgera í hasum rúminum skal man kunna meira enn at mata seg. Eitt skrambulrúm við 4 ráum betongvegum og fylt upp, næstan undir loft við tónum pappeskj-

um, ikki ein stikkontakt, komfyrur ella kókiplata og í tí litla køkinum er ein ketil, ein dupult kaffimaskina og eitt vask. Gud náði okkum fyri mat.

Og at vit fáa góðan pening fyri at ansa børn, mast tú trúgva um aftur. Vit eru tær ringast løntu dagrøktarmannurnar í øllum landinum. Fyri at ansa einum barni fullan dag, ikki 8 tímar, men 9-9,5 fáa vit 13,15 kr. um tíman. Man tað ikki hava verið tímalænin hjá tær í 40'árunum? So gott lótar eru vit, man tað ikki vera tí at tað er so stóru

mangul á dagrøktarmannum.

Vit fingur loyvi frá kommununi at koma í holið í skúlanum, so børnini kundu møtast og spæla saman. Tey elska og siggja fram til teir morgnarnar vit skulu inn í hollina, sum tey siga.

Vit høvdu trupulleikar tá vit skuldu til tannlækna, lækna v.m. tann 1/2-heila tíman, nú verður tað gjørt, tá vit eru harinni, og lung-erar sera væl.

Eitt undrar meg stórliga, tað vísir seg sum oftast, at tað eru bara pensionistarnir tað skal snúgva seg um,

men hvat við børnunum? hava tey ongan rætt ella framhjárætt, skulu tey bara skumpast til vikis? Tit sum hava verið foreldur, máttu ynskt teimum alt tað besta.

Til tann ónøgda pensionistin: »Í staðin fyri at sita heima og grenja um bagatellir, skalt tú vera velkomin inn til okkum at siga søgur fyri børnunum».

Denni Augustinussen, Mikala Brattalið, Birgit Nielsen, Súsanna Poulsen, Jennie Nielsen og Sanna Christiansen

Svar til »hjartasuff frá pensionisti á Tvøroyri

Vit hava fingið sama holið at deilast um frá kommununi.

Vit eru har 2 fyrrpartar um vikuna. 7 tímar til samans. Tit eru har um kvöldið 1. ónskvöld um mánan, tað vita vit. Tá rudda vit leikutoy inn í eitt høli við síðuna av, eitt høli ið tit ikki koma inn í, annars hava vit sett hillar upp til málbøkur, maling, litblýantar o.a., vit nýta til børnini, og tað rúmið er ikki eitt, sum tit kunnu nýta at matgera í, har eru tit heldur ikki útiðst, har er so sanniliga pláss fyri tykkum eisini. Hava tit ikki hug at tosa við okkum, kunnu tit altíð skriva ein seðil, at tit

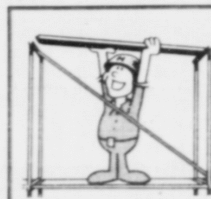
skulu nýta holið tá og tá, tí tað eiga tit at vita í góðari tíð, og tá vit eru har tismorgun og tórsmorgun, kunnu vit gott rudda skúlar og barnavognar í rúmið við síðuna av. Tað hava vit gjørt hvørja ferð vit hava vita at tit skulu nýta holið. Tá eingin skal nýta holið eftir okkum, hví skulu vit so hvørja ferð rudda holið fyri leikutoy? Hvi kunnu tit ikki unna børnunum somu rættindi, sum tit halda tykkum hava, vit eru jú øll borgarar í somu kommunu.

Vit hava børnini heima hjá okkum í 38 tímar um vikuna, vit eru í hollini í 7 tímar um vikuna og tað er

nakað børnini gleða seg nógv til, tey spyrja hvønn dag um nær vit skulu inn í hollina aftur. Tey kenna hin- ar dagrøktarmannurnar, tey kenna hini børnini. Av tí sama kenna tey seg trygg.

um tey skulu til eina av hin- um dagrøktarmannunum, um teirra egna er sjúk ella hevur fri.

Súsanna Poulsen, dagrøktarleiðari

**STILLADS
ÚTLEIGAN**

Nærri við at ringja

Pf.

Kaj Andreassen & Co.
Tlf. 15600